

a v oblasti výukových materiálů pro děti. Zároveň necelým 60 % ředitelů současný systém financování podpory dětí s odlišným mateřským jazykem nevyhovuje a objem finančních prostředků považují za nedostatečný.

Systematicky nastavený postup jazykové podpory měla pouze polovina navštívených mateřských škol. Současně lze konstatovat převahu individuální podpory učitelů při vzdělávání (např. přizpůsobení metod a nabídky vzdělávání přítomnosti dítěte s odlišným mateřským jazykem ve třídě). Přímo na osvojování češtiny byly aktivity zaměřeny pouze v 15 % škol. V mateřských školách byla zaznamenána snaha vyučujících zapojit všechny děti včetně dětí s odlišným mateřským jazykem do realizovaných aktivit. Vysoký podíl škol přizpůsoboval obsah vzdělávání jazykovým možnostem dítěte, využíval vizualizaci a aktivizační metody. Ve dvou třetinách škol byly třídy připraveny na přítomnost dětí s odlišným mateřským jazykem a tuto přítomnost reflektovaly, současně školy také kladly důraz na aktivity, které posilují vazby mezi dětmi.

Většina mateřských škol informovala zákonné zástupce o výsledcích vzdělávání a pokroku dětí s odlišným mateřským jazykem, překlady důležitých dokumentů nebo jejich elektronická verze jsou zatím využívány pouze v malé míře. Prostor pro zlepšení byl identifikován také v oblasti personálních podmínek školy, kdy učitel češtiny jako druhého nebo cizího jazyka byl k dispozici pouze v 15 % škol, další vzdělávání pedagogických pracovníků bylo zaměřeno na vzdělávání dětí s odlišným mateřským jazykem nebo dětí cizinců pouze ve 30 % škol a ve dvou pětinach škol učitelé neměli dostatečné informace, kam se v případě potřeby obrátit, případně jim dovednosti pro práci s dětmi s odlišným mateřským jazykem chyběly.

I přes uvedené příležitosti ke zlepšení byl zjištěn významný počet mateřských škol, kde byl přístup k dětem s odlišným mateřským jazykem hodnocen jako příkladný, případně představoval silnou stránku školy.